

عنوان مقاله:

اثر بخشی خانواده درمانی مبتنی بر فنون ساختاری سبک مینوچین و بوین بر رضایت زناشویی زوجین

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی حیدرنیا - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایلام، گروه روانشناسی، ایلام، ایران

شهرام مامی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایلام، گروه روانشناسی، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی مقایسه و اثربخشی خانواده درمانی مبتنی بر فنون ساختاری سبک مینوچین و بوین بر رضایت زناشویی زوجین شهرشیراز پرداخته است. روش پژوهش این طرح از نوع آزمایشی است که در آن از طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل استفاده شده است. جامعه آماری در این پژوهش کلیه زوج های مراجعه کننده به کلینیک های مرکز شهر شیراز می باشد و نمونه آماری نیز از بین جامعه آماری، 40 نفر با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی، در دو گروه آزمایشی و کنترل (20 نفر گروه آزمایش و 20 نفر گروه کنترل) و بر اساس دو نوع سبک درمانی مینوچین و بوین انتخاب شد یعنی (10 نفر گروه آزمایش و 10 نفر گروه کنترل) و بر اساس سبک درمانی مینوچین و (10 نفر گروه آزمایش و 10 نفر گروه کنترل) و بر اساس سبک درمانی بوین روش درمانی اجرا و یک پرسش نامه رضایت زناشویی ایزچ که دارای 47 سوال است استفاده شد. یافته ها نشان داد که خانواده درمانی مبتنی بر فنون ساختاری سبک مینوچین 32 درصد بر رضایت زناشویی زوجین تاثیر دارد. خانواده درمانی مبتنی بر فنون ساختاری سبک بوین 67 درصد بر رضایت زناشویی زوجین تاثیر دارد. بین رضایت زناشویی زوجین در فنون ساختاری سبک مینوچین با فنون ساختاری سبک بوین تفاوت معنی دارد. بنابراین باتوجه به میانگین نمرات رضایت زناشویی زوجین در فنون ساختاری سبک بوین 50.70 از میانگین نمرات رضایت زناشویی زوجین در فنون ساختاری سبک مینوچین 43.25 بیشتر آمده است نشان می دهد که زوجین در فنون ساختاری سبک بوین نسبت به فنون ساختاری سبک مینوچین از رضایت بیشتری برخوردارند.

کلمات کلیدی:

اثر بخشی - خانواده درمانی - فنون ساختاری - سبک مینوچین - سبک بوین - رضایت زناشویی - زوجین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/625338>

